

От президент Дитер Ф. Ухтдорф

Втори съветник в Първото президентство

Да се стремим към Христос по Коледа

На всички, които искат да разберат кои сме ние като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, бих искал да предложа отправна точка, описана със следните няколко думи: Ние се стремим към Христос.

Стремим се да се учим от Него. Да Го следваме. Да ставаме по-подобни на Него.

Всеки ден от годината ние се стремим към Него. Но особено по това време на годината – Коледа, когато празнуваме рождението на нашия обичан Спасител – нашите сърца са още повече насочени към Него.

Като част от подготовката за отпразнуване на Коледа, нека обсъдим как онези хора, които са живели преди две хилядолетия, са били подготвени да посрещнат идването на Спасителя.

Овчарите

Не знаем много за овчарите, само че „живееха в полето и стояха на нощна стража около стадото си“¹. Овчарите най-вероятно били обикновени хора, подобно на много други достойни души, на които дните им минавали в изкарване на прехраната.

Те могат да представляват хора, които в даден момент може да не са се стремели активно към Христос, но сърцата им се обръщат, когато Небесата се отварят и Христос им бива оповестен.

Те са онези, които след като чуват гласа на небесни пратеници, незабавно отиват във Витлеем с желанието да видят².

Мъдреците

Мъдреците са учени, които са изучавали появата на Месията, Сина Божий. Чрез своите познания те определили знаменията, които сочели за Неговото раждане. Когато знаменията се изпълнили, мъдреците напуснали домовете си и пътували до Йерусалим, питайки: „Къде е родилият се Юдейски Цар?“³

Техните познания за Христос не останали само теоретични. Когато видели знаменията за Неговото раждане, те действали. Тръгнали да намерят Христос.

Мъдреците могат да представляват онези, които се стремят към Христос чрез наука и теоретично изучаване. Тяхната отдаденост към истината в последствие им позволила да открият Христос и да Му се поклонят като Царя на царете, Спасителя на човечеството⁴.

Симеон и Анна

Симеон и Анна могат да представляват онези, които се стремят към Христос чрез Духа. Тези прекрасни души били искрено религиозни и те чрез пост, молитва и живот на отдаденост, и подчинение, очаквали с нетърпение деня на идването на Сина Божий.

Чрез преданост, смирение и вяра, те бдели търпеливо за идването на Спасителя.

Накрая тяхната вяроност била възнаградена, когато Мария и Йосиф им представили Младенеца, Който един ден щял да вземе върху Си греховете на човечеството⁵.

Вярващи сред нефитите и ламанитите

В Книгата на Мормон се намира трогателната история за това как вярващите в Новия свят бдели за знаменията около раждането на Спасителя.

Спомняте си как онези, които вярвали в Христос, били осмивани и преследвани. Изгънчените хора по онова време обвинявали вярващите в отдаденост на глупави суевория. Всъщност невярващите били толкова гръмогласни в подигравките си, че надигнали „голяма врява“ в цялата страна (3 Нефи 1:7). Те се надсмивали на онези, които вярвали, че Спасителят ще се роди.

Гневът и яростта им били толкова големи, че били обсебени от желанието да накарат всички онези, които вярвали в Спасителя, да замълчат. Книгата на Мормон описва драматичния завършек на тази история⁶.

Вярващите, живеещи по онова време, могат да представляват хората, които се стремят към Христос дори когато другите им се смеят, подиграват и нападат. Те се стремят към Христос дори когато другите се опитват да ги представят като недоद्याлани, простодушни и наивни.

Но презрението на другите не пречи на истински вярващите да се стремят към Христос.

Ние се стремим към Христос

През цялата година, и може би особено по Коледа, ще ни е от полза, ако отново си зададем въпроса „Как се стремя към Христос?“

По време на един труден период от живота си, великият цар Давид пише: „Боже, Ти си мой Бог; от ранно утро Те търся; душата ми жадува за Тебе, плътта ми жадува за Тебе.“⁷

Може би това отношение към Бог е било една от причините, поради които Давид е описан като човек според сърцето на Бог⁸.

През тези коледни празници и през цялата година, нека със сърцата и душите си да се стремим към нашия обичан Спасител, Княза на Мира, Светия Израилев. Това желание до голяма степен ни определя не само като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, но още повече какви сме в действителност като ученици на Христос.

БЕЛЕЖКИ

1. Лука 2:8.
2. Вж. Лука 2:15.
3. Вж. Матей 2:1–2.
4. Вж. Матей 2:11.
5. Вж. Лука 2:22–38.
6. Вж. 3 Нефи 1.
7. Псалми 63:1.
8. Вж. Деянията 13:22.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Как по-добре можем да се стремим към Христос, водейки се от предложенията на президент Ухтдорф? Можете да насърчите онези, на които преподавате, да се запитат „Как се стремя към Христос?“ Обмислете дали да ги поканите да споделят по какъв начин се стремят към Христос във всекидневното им семейно изучаване на Писанията. Също може да гледате заедно с тези, на които преподавате, коледния видео клип от *Mormon.org* и да ги поканите да участват във възможността по Коледа да се стремят към Христос, като следват ученията Му.

ДЕЦА

Да следим за появата на Исус

Много хора търсили знамения и очаквали раждането на Исус. Сега ние бдим и очакваме Той отново да дойде! Можем да сме подготвени, ако учим за Исус и Го следваме. Как следвате Исус? Нарисувайте звезда и вътре в нея напишете своите идеи.

**Вяра, семейство,
взаимопомощ**

Желание да носим един другиму тегобите си

С молитва изучавайте този материал, като търсите вдъхновение, за да прецените какво да споделите. Как разбирането на ролята на Обществото за взаимопомощ подготвя Божиите дъщери за благословиите на вечния живот?

„Ние сме заобиколени от хора, които имат нужда от нашето внимание, от нашето насърчение, подкрепа, утеха и доброта – казва президент Томас С. Монсън. – Ние сме Господните ръце тук на земята, със задача да служим и помагаме на Неговите чеда. Той разчита на всеки един от нас“¹.

Президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото президентство, казва: „Когато дойдохте в Неговата Църква, в сърцето ви започна голяма промяна. Вие сключихте завет и получихте обещание, което започна да променя самата ви същност.

... Вие сте обещали, че ще помагате на Господ да облекчава тегобите (на околните) и така те да бъдат утешени. Била ви е дадена силата да помагате в облекчаването на тези тегоби, когато сте получили дара на Светия Дух“².

„Искаме да използваме светлината на Евангелието, за да гледаме на другите подобно на Спасителя

– със състрадание, надежда и милосърдие – казва Джийн Б. Бингъм, обща президентка на Обществото за взаимопомощ. – Ще дойде денят, когато изцяло ще разбираме сърцата на другите и ще бъдем благодарни да ни бъде оказана милост по същия начин, по който сме имали милосърдни мисли и слова за другите. ...

Наше задължение и привилегия е да приемаме, че *всички* ние вървим напред, като се стремим да ставаме по-подобни на нашия Спасител“³.

Като носим един другиму тегобите си и спазваме своите завети, ние даваме възможност на Исус Христос да изцелява другите. Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли учи: „Размишлявайки над непонятната цена на Разпятието и Единението, ви обещавам, че Той няма да ни обърне гръб сега. Когато казва на нищите духом: „Дойдете при Мене“, Той има

предвид, че знае изхода и пътя нагоре. Знае го, защото е минал по него. Той знае пътя, всъщност, Той *е* пътят“⁴.

Допълнителни стихове от Писанията

Матей 25:40, Галатяните 6:2, Мосия 2:17, 18:8–9

БЕЛЕЖКИ

1. Томас С. Монсън, „Serve the Lord with Love“, *Лиакхона*, фев. 2014 г., с. 4.
2. Хенри Б. Айринг, „Утешителят“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 18.
3. Джийн Б. Бингъм, „Ще нося светлината на Евангелието в дома си“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 6, 8.
4. Джефри Р. Холанд, „Счупени неща за поправка“, *Лиакхона*, май 2006 г., с. 70–71.

Обмислете следното

Как това взаимно да си помагаме да носим своите тегоби и да спазваме заветите си дава възможност на Исус Христос да изцелява нуждаещите се?